

които показват най близото опредѣленіе на иѣщо-
то илѣ на каквината мѣ; както: с а м х с и б а щ а -
м ъ г о в и д ѣ л х.

8) Неопредѣлен, които са зѣматъ на мѣ-
сто съществителното илѣ прилагателното съ неотре-
дѣнъ, иѣкога и ѣтрченъ иачнинъ; тѣ сж: иѣкой,
иѣшо, ииной, иишо, иѣкакъжъ, кой да
ѣ, кой къ л х да къ л х, иѣкой с и, всѣкой,
др ѣ г х,

§ 44. Иѣстоимената са дѣлѣтъ на съществи-
телни и прилагателны:

1) Съществителни сж: а з з, ты; тѣй,
сѣвѣ, иѣшо; сѣвѣ, иѣма именителенъ падѣжъ и
мложественъ четъ; а какъ в ѣ, шо и слѣжитѣ съ не-
го остѣватъ ѣдиакъ за всѣкытѣ рѣдове.

Прилагателни мѣстоименѣ сж всѣкытѣ дрѣги.
Тѣ, както и прилагателнитѣ именѣ, иматъ три рѣда,
два чѣта и чѣтыри падѣжа, и са глагѣватъ въ ѣныѣ своѣ-
щны съ съществителнытѣ, къмы които са ѣтносѣтъ.

П р и л и ч н а с ѣ с т в и т е л н о т о
м ѣ с т о и м е .

1.

На пѣрвото лицѣ.

2.

На второто лицѣ.

На всѣкытѣ рѣдове.

ѣд.

И. азъ

ѣд.

ты